

TIILIKKAJÄRVEN KANSALLISPUISTON JÄRJESTYSSÄÄNTÖ

Luonnonsuojelulain (71/1923) nojalla metsähallitus on 11. 3. 1988 antanut seuraavan, Rautavaaran kunnassa sijaitsevaa Tiilikkajärven kansallispuistoa koskevan järjestyssäännön. Puisto on perustettu lailla (674/1981), ja sen rauhoituksesta, hallinnasta ja hoidosta on säädetty asetuksella (932/1981).

Tiilikkajärven kansallispuisto on yleiseksi nähtävyydeksi tarkoitettu luonnonsuojelualue, jonka tehtävänä on säilyttää Ylä-Savon alkuperäistä, erämaista metsä-, suo- ja vesiluontoa. Kansallispuisto tarjoaa mahdollisuuksia retkeilyyn, opetukseen ja tutkimukseen.

1 Kansallispuistossa on kielletty roskaaminen, maaperän ja kasvillisuuden vahingoittaminen, eläinten häiritseminen sekä muu alueen luontoa muuttava, rakennuksia, rakennelmia tai niiden raunioita vahingoittava taikka puiston toisia käyttäjiä häiritsevä toiminta.

Koirien, kissojen ja muiden eläinten päästäminen irralleen kansallispuistoon on kielletty.

2 Kansallispuistossa saa liikkua jalan, hiihtäen, polkupyörällä, soutaen tai meloen lukuun ottamatta kansallispuistossa nähtävillä oleviin karttoihin ja maastoon merkittyjä rajoitusosia, joissa liikkuminen on kielletty 15. 4.—15. 7. Pohjoisniemen-Kalmoniemen harjualueilla liikkuminen ja mairinnousu on sallittu lumettomana aikana vain merkityillä poluilla ja paikoilla.

Suojelu- ja tutkimustarkoituksia varten voidaan lisäksi metsähallituksen päätöksellä perustaa pienehköjä rajoitusosia. Ne merkitään maastoon.

3 Moottorikäyttöisellä ajoneuvolla liikkuminen on kansallispuistossa kielletty.

Moottoriveneiden käyttö on kielletty kaikilla kansallispuiston vesialueilla. Metsähallitus voi myöntää paikkakuntalaisille luvan veneiden säilyttämiseen kansallispuiston venevalkamissa.

4 Tulenteke on sallittu vain sitä varten osoitetuilla paikoilla. Siihen saa käyttää säästeliäästi tarkoitukseen varattua, paikalle tuotua puuta. Retkikeittimen käyttö on sallittu muuallakin. Leiriytyminen on sallittu vain osoitetuilla telttailualueilla.

5 Marjojen ja sienten poiminen on sallittu, elleivät liikkumisrajoitukset sitä estä.

6 Onkiminen ja pilkkiminen on sallittu kansallispuiston vesissä kalastuslain mukaisesti elleivät liikkumisrajoitukset sitä estä: Paikkakuntalaisille voidaan myöntää lupia muuhunkin kotitarvekalastukseen.

Muillekin kuin paikkakuntalaisille voidaan myöntää kansallispuiston vesiin onkimis- ja viehekalastuslupia.

7 Metsästys on kansallispuistossa kielletty. Metsähallitus voi kuitenkin myöntää luvan hirvenajoon kansallispuistossa.

8 Kansallispuiston rauhoitusmääräykset eivät estä asetuksen (932/1981) 2 §:n mukaisia viranomais- ja muita toimenpiteitä.

9 Kansallispuiston rauhoitusmääräyksistä poikkeaminen edellyttää kirjallista lupaa. Lupa tarvitaan mm. kansallispuiston rajoitusosassa liikkumiseen, tieteellisessä tai opetustarkoituksessa tapahtuvaan eläinten pyydystämiseen, kasvien keräämiseen tai muiden luonnonesineiden ottamiseen taikka matkailun yritystoimintaan, yleisötapahtumien järjestämiseen tai muuhun niihin verrattavaan toimintaan puiston alueella. Tällaista lupaa on haettava metsähallituksen Nurmeksen hoitoalueelta.

10 Kansallispuistoa koskevan asetuksen (932/1981) ja tämän järjestyssäännön sisältämät säännökset, joiden mukaan eräät toimenpiteet kansallispuistossa sallitaan, eivät perusta kenellekään laajempaa oikeutta kuin mitä asianomaiselle muutoin kuuluu.

11 Kansallispuiston valvontatehtävissä toimiva voi antaa luonnonsuojelutarkoituksessa erikseen määräyksiä, joita puistossa kävijäin on noudatettava.

Luonnonsuojelua valvovalla viranomaisella ja luonnonsuojelualueen vartijalla on oikeus ottaa haltuunsa metsästys-, kalastus-, keräily- tai muut välineet, joita on käytetty tai aiotaan käyttää vastoin kansallispuistossa noudatettavia säännöksiä tai määräyksiä. Sama haltuunotto-oikeus koskee myös puistoalueelta luvattomasti pyydettyjä eläimiä ja luvattomasti otettuja kasveja sekä kaikkea muuta sellaista, mitä puistoalueelta on kielletty ottamasta tai siellä käyttämästä.

Rikkomukset kansallispuiston järjestyssääntöä tai luonnonsuojelulaissa tarkoitettua rauhoitusmääräystä vastaan rangaistaan luonnonsuojelulain nojalla, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta.